

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci žalobkyně **PhDr. M. J.**, bytem T., P., zastoupené JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem se sídlem Kořenského 15/1107, 150 00 Praha 5, adresa pro doručování AK RKH, pobočka Ústí nad Labem, Klíšská 18/1432, 400 01 Ústí nad Labem, proti žalovanému **Městskému úřadu Český Brod**, se sídlem náměstí Husovo 70, 282 01 Český Brod, o žalobě na ochranu proti nečinnosti v řízení o žádosti žalobkyně o dělení pozemku parc. č. v katastrálním území L. podané dne 26. 9. 2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou na ochranu proti nečinnosti podle dílu druhého hlavy druhé části třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 15. 7. 2014 domáhá, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve věci žádosti o vydání rozhodnutí na dělení pozemku parc. č. v katastrálním území L. podané dne 26. 9. 2013.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě doručeném soudu dne 6. 8. 2014 sdělil, že ve věci není nečinný, neboť dne 16. 6. 2014 vydal pod č. j. MUCB 17294/2014 rozhodnutí, přičemž žalobkyně se proti němu dne 14. 7. 2014 odvolala. Současně žalovaný odkázal na sdělení Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 25. 7. 2014 ve věci opatření proti nečinnosti, ve kterém nadřízený správní orgán dospěl k témuž závěru.

V replice však žalobkyně setrvala na podané žalobě. Uvedla, že vydaným rozhodnutím nejenže nebylo rozhodnuto ve věci, protože jde o rozhodnutí, kterým byl podle § 156 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) pouze zrušen souhlas s dělením pozemku, ale toto rozhodnutí vůbec nebylo vydáno, respektive nebylo vypraveno a doručeno v souladu s pravidly, které stanoví správní řád, neboť bylo doručeno přímo žalobkyni a nikoli jejímu zástupci.

Ze správního spisu vyplynuly tyto pro věc podstatné skutečnosti:

Dne 26. 9. 2013 podala žalobkyně žádost o vydání rozhodnutí o dělení pozemku p. č. v katastrálním území L. podle § 82 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“). Dne 4. 2. 2014 vydal pod č. j. MUCB 3539/2014 žalovaný, kterému byla věc postoupena z důvodu podjatosti Městského úřadu Říčany, stavebního úřadu, sdělení podle § 82 odst. 3 stavebního zákona, jehož obsahem je souhlas žalovaného s dělením uvedeného pozemku tak, jak bylo uvedeno v žádosti žalobkyně. Toto sdělení bylo žalobkyni doručeno dne 11. 2. 2014. Usnesením žalovaného ze dne 12. 2. 2014, čj. MUCB 4509/2014, byl shora uvedený souhlas vydaný ve věci dělení pozemku p. č. podle § 156 odst. 2 správního řádu zrušen a usnesením ze dne 12. 2. 2014, č. j. MUCB 4588/2014, bylo následně řízení ve věci přerušeno. Obě tato usnesení byla zrušena rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje (první uvedené rozhodnutím ze dne 24. 4. 2014, č. j. 069671/2014/KUSK, a druhé uvedené rozhodnutím ze dne 5. 5. 2014, č. j. 070120/2014/KUSK, přičemž tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 9. 5. 2014).

Dne 16. 6. 2014 vydal žalovaný pod č. j. MUCB 17294/2014, rozhodnutí, kterým se souhlas vydaný dne 12. 2. 2014 pod č. j. MUCB 4509/2014 postupem podle § 156 odst. 2 správního řádu opět ruší. Toto rozhodnutí je opatřeno razítkem „Vypraveno 20. 6. 2014“ a bylo dne 30. 6. 2014 doručeno přímo žalobkyni. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 14. 7. 2014 odvolání, o kterém dosud nebylo rozhodnuto.

Jelikož žalobkyně ve věci vyčerpala bezvýsledně prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu (jejímu podnětu ze dne 7. 6. 2014 Krajský úřad Středočeského kraje nevyhověl, což žalobkyni sdělil přípisem ze dne 25. 7. 2014, pod č. j. 111202/2014/KUSK), přistoupil soud k věcnému projednání žaloby. O žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení s takovým postupem soudu vyslovili souhlas ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Ve věci je vedeno řízení o dělení nebo scelování pozemků podle § 82 stavebního zákona. Podle odst. 3 věty druhé tohoto ustanovení, není-li třeba stanovit podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, stavební úřad potvrdí tuto skutečnost sdělením, kterým současně schválí navrhovaný záměr. V tomto případě se tedy rozhodnutí nevydává a řízení zahájené žádostí je skončeno vydáním sdělení (ve smyslu části čtvrté správního řádu), jehož součástí je souhlas s navrhovaným záměrem v rozsahu uvedeném v žádosti. V projednávané věci bylo toto sdělení vydáno dne 12. 2. 2014 pod č. j. MUCB 4509/2014 a dosud nebylo pravomocně zrušeno, neboť rozhodnutí ze dne 16. 6. 2014, č. j. MUCB 17294/2014, kterým se uvedené sdělení postupem podle § 156 odst. 2 správního řádu ruší ke dni právní moci tohoto rozhodnutí, bylo napadeno včas podaným odvoláním, o kterém dosud nebylo rozhodnuto. Toto rozhodnutí tudíž dosud není v právní moci a nemůže tak mít vůči sdělení ze dne 12. 2. 2014 prozatím relevantní účinky. Žalobkyně se tak žalobou domáhá vydání rozhodnutí ve

věci, které je v současné době ukončeno, byť ne rozhodnutím, což však pro věc není podstatné. Žaloba na ochranu proti nečinnosti je tudíž nedůvodná.

Lze dodat, že s ohledem na shora uvedený závěr je nepodstatné zabývat se otázkou, zda rozhodnutí ze dne 16. 6. 2014, č. j. MUCB 17294/2014, bylo skutečně vydáno, což žalobkyně v replice zpochybňuje, neboť až by soud dospěl k jakémukoli závěru, nemohlo by to na dané věci nic změnit.

Krajský soud v Praze proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovaný, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. listopadu 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Rozsudek byl vyhlášen dne 19. 11. 2014 [§ 49 odst. 11, § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].

Za správnost : A. Léblová